

घृणिः, पुं, (जघर्त्ति दीप्यते इति । घृ + "घृणि-  
घृणिपाणिचूर्णिभूयि" उणां । ४ । ५२ । इति  
निप्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।) किरणः ।  
इत्यमरः । १ । ३ । ३३ ॥ छयः । (चरति सिञ्च-  
तीति । घृ सेके + निः गुणाभावश्च ।) जलम् ।  
इति मेदिनी ॥ (जघर्त्ति दीप्यते इति यत्पत्त्या  
दीप्तिशालिनि, नि । यथा, भागवते । ७ । २ । ७ ।  
"तस्य तत्तत्त्वभावस्य घृण्यमायावनौकसः ॥")  
घृतः, पुं स्त्री, (जघर्त्ति चरतीति । घृ + "अञ्जि-  
हृविभ्यः क्तः ।" उणां । ३ । ८६ । इति क्तः ।)  
पक्कनवनीतम् । चि इति भाषा ॥ तत्पथ्यायः ।  
आप्यम् २ हविः ३ सर्पिः ४ इत्यमरः । २ । ६ । ५२ ॥  
पवित्रम् ५ नवनीतकम् ६ अमृतम् ७ अभि-  
घारः ८ होम्यम् ९ आयुः १० तेजसम् ११ ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥ आजम् १२ । यथा,—  
"हतोऽस्त्री चाजमाज्यश्च सर्पिः स्यादमृतं  
हविः ।"

इति जटाधरः ॥

तस्य गुणाः । बुद्ध्यामिश्रकौजोमेदः स्फुटिकफ-  
कारित्वम् । वातपित्तविषोन्मादरोगशोथालक्ष्मी-  
ज्वरनाशित्वम् । मांसादृगुणगुरुत्वम् । इति  
राजवल्लभः ॥ रसायनत्वम् । खादुत्वम् । चक्षु-  
र्हितत्वम् । श्रुतिवीर्यत्वम् । पापनाशित्वम् ।  
अल्पाभिस्यन्दित्वम् । कान्तितेजोलावण्यस्त्रायु-  
र्हितवर्णकारित्वम् । पवित्रत्वम् । गुरुत्वम् । उदा-  
वर्तमानाह्वयस्यवीर्यपररक्तनाशित्वम् । क्षिण-  
त्वम् । रुचत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ \* ॥ अथ  
गणघृतस्य गुणाः । विशेषेण चक्षुर्हितत्वम् ।  
श्रुतत्वम् । वातपित्तकफालक्ष्मीपापरक्षोनाशि-  
त्वम् । शुक्राभिस्रादुपाकमेधाधालवयकान्त्योज-  
स्तेजोद्विग्वयः स्थितिबलायुर्हितकारित्वम् । गुरु-  
त्वम् । पवित्रत्वम् । सुमज्जत्वम् । रसायनत्वम् ।  
सुगन्धित्वम् । रोचनत्वम् । चारुत्वम् । सर्वा-  
ण्येषु गुणाधिकत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥  
बुद्धिस्तुतिप्रतिष्ठपुःस्वैर्यकारित्वम् । अमोपप्रमन-  
त्वम् । हयतमत्वम् । बहुगुणत्वम् ॥ \* ॥ माह्वि-  
घृतगुणाः । उक्तमत्वम् । घृतिसौख्यकान्तिबलवर्ण-  
चक्षुर्हितकारित्वम् । वातश्लेष्मदुर्गममह्यो-  
विकारनाशित्वम् । मन्दानलोदीपनत्वम् । नव-  
गन्धतः परमहृदात्वम् । मनोहारित्वम् । इति  
राजनिर्घण्टः ॥ खादुत्वम् । पित्तरक्तनाशित्वम् ।  
श्रुतत्वम् । श्लेष्मशुक्रद्विकारित्वम् । गुरुत्वम् ।  
खादुपाकित्वम् ॥ \* ॥ क्षामिघृतगुणाः ।  
अभिवृद्धिचक्षुर्हितवर्णकारित्वम् । काशश्वासक्षयेषु  
हितत्वम् । कटुपाकित्वम् । इति भाव-  
प्रकाशः ॥ कफनाशित्वम् । इति राज-  
निर्घण्टः ॥ \* ॥ मेघीघृतगुणाः । पित्तमेदस्कारि-  
त्वम् । योनिदोषे शोषे कफे अनिले च शस्त-  
त्वम् । रुचत्वम् । दुर्गमोन्मादनाशित्वम् । इति  
राजवल्लभः ॥ पाके लघुत्वम् । पित्तकोपाकारि-  
त्वम् । शोषे कफे च हितत्वम् ॥ \* ॥ मेडक-  
घृतगुणाः । अतिगौरवात् सुकुमारदेहिवर्ण-

त्वम् । बुद्धिपाटवहरत्वम् । बलकारित्वम् । वृणां  
वपुषो विषगन्धकारित्वम् ॥ \* ॥ हस्तिनीघृत-  
गुणाः । कफपित्तविषक्रमिनाशित्वम् । कषाय-  
त्वम् । लघुत्वम् । विष्टम्भित्वम् । तिक्तत्वम् ।  
वह्निकारत्वम् ॥ \* ॥ अश्वाघृतगुणाः । कटु-  
त्वम् । मधुरत्वम् । कषायत्वम् । इषदग्निदीप-  
नत्वम् । वायुप्रदत्वम् । मूर्च्छाहारित्वम् । गुरु-  
त्वम् ॥ \* ॥ गर्दभीघृतगुणाः । अभिवलकारि-  
त्वम् । मूत्रदोषकफनाशित्वम् । पाके लघुत्वम् ।  
कषायत्वम् । उष्णवीर्यत्वम् ॥ \* ॥ उट्टी-  
घृतगुणाः । मधुरत्वम् । विपाके कटुत्वम् ।  
श्रुतलत्वम् । कुष्ठलमिविषवातकफगुल्मीदर-  
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ शोथनाशि-  
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥ \* ॥ नारीघृतगुणाः ।  
चक्षुर्हितरुचिकारित्वम् । पथ्यत्वम् । मन्दाग्नि-  
दीपनत्वम् । पाके लघुत्वम् । सर्वाभयविष-  
नाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रमेहनाशि-  
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥ \* ॥ दुग्धभवघृत-  
गुणाः । ग्राहित्वम् । श्रुतलत्वम् । नेत्र-  
रोगकारित्वम् । पित्तदाहसमदमूर्च्छाभमा-  
निलनाशित्वम् ॥ \* ॥ हस्तनदधिघृतं तदेव  
हयज्वीनम् । तस्य गुणाः । चक्षुर्हितत्वम् ।  
दीपनत्वम् । रुचिबलकारित्वम् । हृंहणत्वम् ।  
वृष्यत्वम् । विशेषान्ज्वरनाशित्वम् ॥ \* ॥ वशां-  
दूर्ध्वं पुराणस्य तस्य गुणाः । त्रिदोषमूर्च्छाकुष्ठ-  
विषोन्मादापसारतिभिरनाशित्वम् । इति भाव-  
प्रकाशः ॥ मद्भिरः कर्णादिज्वररोगान्तनाशि-  
त्वम् । ब्रणस्य शोधनत्वम् । रोपणत्वम् । आयु-  
वृद्धिशरीरदृढतासौकुमार्यकान्तिस्तुतिबलकारि-  
त्वम् । बाल्ये तरुणे बालके चातिबल्यत्वम् ।  
पथ्यत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ प्रतिश्रयात्म-  
कासजीर्णज्वरसर्वरोगनाशित्वम् । श्रेष्ठत्वम् ।  
घातुसाध्यकारित्वम् ॥ \* ॥ तस्य लक्षणम् ।  
"उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दशवर्षस्थितम् घृतम् ।  
लाचारसनिभं श्रुतं प्रपुराणमतः परम् ।  
यथा यथा भवेज्जीवं गुणवत् स्यात्तथा तथा ॥"  
कांस्यपात्रे दशदिनस्थितं घृतं त्वाच्यम् । इति  
राजवल्लभः ॥ औषधघटितपक्वघृतस्य पूर्णवीर्यं  
यश्चासपथ्यन्नं तिष्ठति । इति वैद्यकपरिभाषा ॥  
("शस्तं धीस्तुतिमेधाग्नि-बलायुःशुक्रचक्षुषाम् ।  
बालदृढप्रजाकान्ति-सौकुमार्यस्त्रार्थिनाम् ॥  
क्षतक्षीणपरीसर्पशस्त्राग्निखपितात्मनाम् ।  
वातपित्तविषोन्मादशोथालक्ष्मीज्वरापहम् ॥  
क्षेहानासुतमं श्रुतं वयसः स्थापनं परम् ।  
सहस्रवीर्यं विधिभिर्धृतं कर्मसहस्रजतम् ॥"  
इति पूर्वखण्डे षष्ठ्यध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥  
"विपाके मधुरं दृष्यं वातपित्तकफापहम् ।  
चक्षुष्यं बलकन्धेयं गन्धं सर्पिर्गुणोत्तरम् ॥"  
इति गणघृतम् ॥  
"आजं सन्दीपनीयश्च चक्षुष्यं बलवर्द्धनम् ।  
कासे श्वासे क्षयेऽर्थः सु लघुपाके कफापहम् ॥"  
इत्याजघृतम् ॥

"वातपित्तसमं सर्वं सुश्रुतं माह्विघृतम् ।  
मधुरं गुरु विष्टम्भि भवत्यल्पगुणात्मकम् ॥"

इति माह्विघृतम् ॥

"औट्टं कटु घृतं पाके शोषक्रिमिविषापहम् ।  
दीपनं कफवातघ्नं कुष्ठगुल्मीदरापहम् ॥"

इत्युट्टीघृतम् ॥

"पाके लघाविकं सर्पिः सर्वरोगविषापहम् ।  
दृढिं करोति चास्थ्याश्च वाधमरीशर्करापहम् ॥"

इत्याविकं घृतम् ॥

"दृढिं करोति देहान्तेषु पाके विषापहम् ।  
चक्षुष्यं दीपनश्चास्त्रोतदोषनिवारणम् ।  
दृढिं करोति चास्थीनां तत्प्रोक्तञ्च विषापहम् ॥"

इत्यश्वीघृतम् ॥

"कफेऽनिले योनिदोषे शोषे पित्तेषु तद्विषम् ।  
सालां ल्प्याश्च चक्षुष्यं सर्पिः स्यादमृतोपहम् ॥"

इति नारीघृतगुणाः ॥

"तर्पणं नेत्ररोगघ्नं दाहघ्नं पयसो घृतम् ॥"

इति क्षीरोद्वघृतम् ॥

"दोषापहं वह्निसन्धुचणश्च  
मूर्च्छादिक्लोन्मादकर्णाक्षिण्ये ।  
शोफार्शसोर्गोनिदोषे ब्रणेषु  
शस्तं सर्पिर्गोणमेव वृणां स्यात् ॥

उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दशवर्षस्थितं घृतम् ।  
यथा यथा जरं याति गुणवत् स्यात्तत्तथा ॥"

इति जीर्णघृतगुणाः ॥

इति हारीते प्रथमे स्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥  
"स्तुतिबुद्ध्यामिश्रकौजः कफमेदोविवर्द्धनम् ।  
वातपित्तविषोन्मादशोथालक्ष्मीज्वरापहम् ॥  
सर्वस्वेहोत्तमं श्रुतं मधुरं रसपाकयोः ।  
सहस्रवीर्यं विधिभिर्धृतं कर्मसहस्रजतम् ॥  
मदापसारमूर्च्छाविषोन्मादगरज्वरान् ।  
योनिकर्णशिरःशूलं घृतं जीर्णमपोहति ॥"

इति चरके रुचस्थाने सप्तविंशेऽध्याये ॥

"विशेषतः पुराणश्च घृतं तत् पाययेद्भिषक् ।  
त्रिदोषघ्नं पवित्रत्वात् विशेषादुग्रहमौच्यम् ॥  
गुणकर्माधिकं स्थानादाखादात् कटुतिक्तकम् ।  
उग्रगन्धं पुराणं स्याद्दशवर्षस्थितं घृतम् ॥  
लाचारसनिभं श्रुतं तद्वि सर्वग्रहापहम् ।  
मेध्यं विरेचनेष्वग्न्यं प्रपुराणमतः परम् ॥  
नासाध्यं नाम तस्यास्ति यत् स्याद्दशवर्षस्थितम् ।  
दृढं सृष्टमथात्रातं तद्वि सर्वग्रहापहम् ।  
अपस्मारग्रहोन्मादवतां शस्तं विशेषतः ॥"

इति चरके चिकित्सास्थाने चतुर्दशेऽध्याये ॥

"घृतम् सौम्यं श्रुतिवीर्यं रुद्रमधुरमल्पाभिस्यन्द  
क्षेहनसुदावतोन्मादापसारशूलज्वरानाहवात-  
पित्तप्रशसनमग्निदीपनं स्तुतिमतिमेधाकान्ति-  
स्त्रलावण्यसौकुमार्योन्तेजोबलकरं आयुष्यं  
दृष्यं मेध्यं वयःस्थापनं गुरु चक्षुष्यं श्लेष्माभि-  
वर्द्धनं थापालक्ष्मीप्रशमनं विषहरं रक्तोन्नञ्च ॥  
विपाके मधुरं श्रुतं वातपित्तविषापहम् ।  
चक्षुष्यमर्था बल्यश्च गन्धं सर्पिर्गुणोत्तरम् ॥  
आजं घृतं दीपनीयं चक्षुष्यं बलवर्द्धनम् ।